

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål BU, stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål

”Vil ministeren give en statusredegørelse for EU-sager på miljøområdet, hvor ministeren vurderer, at der er tale om manglende og eller ufuldstændig gennemførelse af EU-retsakter.”

Svar

Danmark får - ligesom andre EU-lande - jævnligt åbningsskrivelser, hvor Kommissionen gør gældende, at Danmark ikke har overholdt sine EU-retlige forpligtelser. Det gælder også på miljøområdet.

I forhold til de andre EU-lande får Danmark ret få åbningsskrivelser på miljøområdet. De seneste tal, som Kommissionen har offentliggjort, er fra 2008. Her lå Danmark - sammen med Finland, Holland og Sverige - fortsat i bunden med hensyn til antallet af traktatkrænkelssager mod de gamle medlemsstater.

Danmark har p.t. 9 verserende traktatkrænkelssager på miljøområdet.

Det drejer sig om 4 åbningsskrivelser eller supplerende åbningsskrivelser, 4 begrundede udtalelser og 1 stævning.

De 4 åbningsskrivelser eller supplerende åbningsskrivelser er kommet på

- Vandrammedirektivet
- Bilskrotdirektivet
- Direktiverne om luftforurening og
- Oversvømmelsesdirektivet

De 4 begrundede udtalelser er kommet på

- Habitatdirektivet
- Fuglebeskyttelsesdirektivet
- WEEE-direktivet, og
- Direktivet om beskyttelse af grundvandet.

Stævningen er kommet på IPPC-direktivet.

Jeg er desuden gjort bekendt med, vi i den nærmeste fremtid kan forvente at få en åbningsskrivelse på vandrammedirektivet.

Jeg kan oplyse, at Kommissionen sidste år henlagde 9 sager mod Danmark, og i 2010 foreløbigt har henlagt 5 sager.

Det er et meget godt udtryk for, at Kommissionen løbende åbner og henlægger sager – jeg kan bl.a. oplyse, at da forberedelserne til samrådet startede, var der 12 verserende sager.

Sagerne mod Danmark har ret forskellig karakter, men for overblikkets skyld kan de grupperes i de 3 kategorier:

Nogle skyldes, at Danmark er forsinket med gennemførelsen af EU-reglerne. Det kan skyldes forskellige ting, f.eks. at der er tale om regler, som er komplicerede - enten teknisk eller politisk. I denne kategori er der 3 sager: Vandrammedirektivet, grundvandsdirektivet og oversvømmelsesdirektivet.

Andre sager skyldes, at Kommissionen mener, der er fejl i den danske gennemførelseslovgivning. Det er vi ikke altid enig i, og her giver Kommissionen os på en del punkter ret, når vi har forklaret vores regler for dem. Der er også en del punkter i sagerne, hvor vi må give Kommissionen ret i, at vores regler burde være klarere, eller at der mangler nogle detailregler. Endelig handler nogle af sagerne i denne kategori om en reel uenighed med Kommissionen om fortolkningen af direktiverne. I denne kategori er der 4 sager: Habitatdirektivet, fuglebeskyttelsesdirektivet, WEEE-direktivet og bilskrotdirektivet.

Endelig er der en lille gruppe sager, hvor Kommissionen mener, at reglerne ikke bliver fulgt i det konkrete tilfælde. Også her er der sager, hvor det viser sig, at der ikke er noget problem. For

eksempel har Kommissionen lige henlagt Lille Vildmose-sagen. Og så er der andre, hvor vi må give Kommissionen ret. I denne kategori er der 2 sager: IPPC-direktivet og luftforureningsdirektiverne (sidstnævnte er dog opfyldt i 2009 ifølge de seneste målinger).

Nogle af sagerne rummer elementer fra flere af de tre sagsgrupperinger, jeg har nævnt.

I langt de fleste sager har manglerne ikke haft nogen – eller kun helt marginal – miljømæssig betydning.

Regeringen er meget tilfreds med, at Kommissionen gør en stor indsats for at kontrollere, om medlemslandene opfylder deres EU-retlige forpligtigelser på miljøområdet.

Det er vigtigt for miljøet i hele Europa. Det nytter jo ikke noget, hvis reglerne kun bliver vedtaget, men ikke ført ud i livet. At det så betyder, der også ind imellem bliver rejst kritik af Danmark - det må vi leve med.

Tak.

